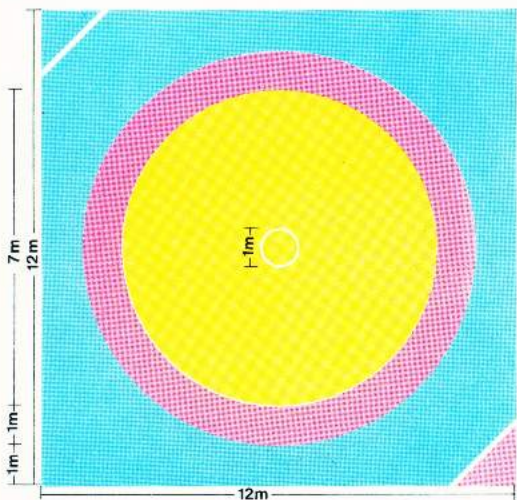

1 2

3 4

RVANJE: 1. PE, Lenjingrad, 1976; 2. borba; 3. borilište; 4. kvačenje rukom

predsjednik strunjače upisuju u bodovne liste poene za akcije i zahtjeve na redoslijedom kojim su izvedeni. Akcije velike teh. vrijednosti ocjenjuju se sa 4 b., a drugi zahtjevi sa 2 i 1 b. U slučaju da borba završi prije vremena (npr. tušem), sudac na strunjači saopćava svoju odluku dizanjem ruke pobjednika na vidan način. Ako se bodovni sudac slaže, odluka je važeća. Ako se o odluci glasa, bodovni sudac i predsjednik strunjače izjašnjavaju se pomoću crvenog, plavog ili bijelog kartona. Ako borba traje do kraja predviđenog vremena, za određivanje pobjednika pregledavaju se bodovne liste bodovnog suca i predsjednika strunjače. Pobjeđuje natjecatelj s većim brojem b., a ako imaju isti broj b., primjenjuju se različiti kriteriji. S obzirom na način završetka borbe svaki natjecatelj dobiva br. klasiifikacijskih b. s kojima prelazi u slijedeći krug natjecanja. Svaki rvač koji izgubi dvije borbe biva eliminiran iz daljeg natjecanja. Sp. natjecateljsko r. održava se grč.-rim. (klasičnim) i slobodnim načinom. U grč.-rim. načinu zabranjeno je hvatanje protivnika ispod bokova ili obuhvatanje i stezanje nogama. U slobodnom načinu r. nije potrebno kod izvođenja izvjesnih zahtjeva pratiti protivnika na tlo, kao kod grč.-rim. načina. Zabranjeno je izvoditi zatvorene škare s prekrštenim nogama na vratu, glavi ili trupu

protivnika. Dozvoljeno je podmetanje ili saplitanje noge, hvatanje za noge i stopala. Grč.-rim. način r. je na programu Ol od 1896. slobodni način od 1904. PS se redovno održava od 1950 (povremeno 1904-22). PE od 1898. Brigu i nadzor nad r. u svijetu vodi FILA, a u nas Savez rvačkih sportova Jugoslavije.

rvanje s bikom, disciplina rodea u kojoj jahač ima zadatak da nakon skoka s konja, uhvati bika za rogove i obori ga na zemlju u što kraćem vremenu; pri tome mu je zabranjeno da životinju potpliće.

rvanje u košlac, narodni oblik rvanja u nas. Suparnici stoje prsima jedan nasuprot drugom s iskoračenom nogom na povučenoj liniji ili na nekom tankom štapu. Nakon toga obuhvate jedan drugoga, i to jednom rukom preko ramena, a drugom ispod pazuha (rjeđe je obuhvatanje samo ispod pazuha). Čim utvrde da imaju dobar, čvrst hvat, počinje borba koju karakterizira pritiskanje, podizanje, nošenje, zamahivanje i obaranje. Obaranje na tlo može biti u stranu (nasatice) ili natrag. Ako oba rvača padnu u stranu, taj položaj se zove pokoške, tj. oba su rvača podjednaka i nanovo se rvu (visoko). Ako su borci jednako snažni, teško je »slo-miti protivnika u pasu«, pa borba može trajati veoma dugo. Ako je razlika u snazi

veća, borba se brzo završava ili po prethodnom dogovoru, jači daje prednost slabijem, tj. zauzima manje povoljan početni položaj (npr. klekne na jedno koljeno). U nekim krajevima pobjeđuje borac koji je oborio protivnika na leđa i u tom ga položaju zadrži izvjesno vrijeme.

rvanje u pojas, narodni oblik rvanja u nas. Suparnici počinju borbu iz visokog stava hvatajući se za pojaseve ili za hlače u visini bokova. Rvači se međusobno dodiruju bradom o rame i nastoje da se nogama što više udalje jedan od drugog. U borbi je dozvoljeno podmetanje noge i previjanje preko bedara. Rvači često obaraju suparnika na jedno ili oba koljena, ali oni se i nadalje međusobno drže i nakon pridizanja nastavljaju borbu. Pobjeđuje rvač koji protivnika obori na leđa. Ovaj način rvanja naziva se i rvanje o pas, u pasove, za pojas, za kaiš, za boka, za lače, za šavrele i dr.

Ryan, Elizabeth (1892-1979): teniska reprezentativka SAD; pobjednica u Wimbledonu u igri parova 1914, 1919-23, 1925-27, 1930 i 1933-34 te u igri mješovitih parova 1919, 1921, 1923, 1927-28, 1930 i 1932; pobjednica na Međunarodnom prvenstvu SAD u igri parova 1926 te u igri mješovitih parova